

РЕШЕНИЕ

№ 1926

гр. С., 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 114 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КОНСТАНТИН Н. ПОПОВ

при участието на секретаря ВАЛЕРИЯ Н. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от КОНСТАНТИН Н. ПОПОВ Административно наказателно дело № 20211110212704 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д-чл. 63 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Ц. П. Ц. чрез адвокат С. П. срещу наказателно постановление (НП) № 21-4332-015780 от 28.07.2021г., издадено от Г. В. Б., на длъжност началник група към СДВР - ОПП, с което на жалбоподателя Ц. П. Ц., на основание чл. 53 от ЗАНН, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000 (хиляда) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 (дванадесет) месеца, за нарушение на чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

В подадената жалба се излагат съображения, че е отказано даването на проба, тъй като жалбоподателят е бил препятстван да даде кръвна проба поради липса на медицински персонал в УМБАЛ „Св.А.“ – С., които да вземе пробата и да извърши изследването. Изтъква, че издадения АУАН е напълно нечетлив, като от същия не могат да бъдат установени датата и часът на вмененото нарушение, като по този начин е отнета възможността на жалбоподателя да се защити като подаде възражение в законоустановения срок съгласно чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. На следващо място изтъква факта, че полицейските органи не са съпроводици нарушителя до лечебното заведение за даване на кръвна проба. Моли за отмяна на наказателното постановление и за присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован се явява лично и с адв. С. П., с пълномощно по делото. В хода на делото по същество адвокат П. моли атакуваното наказателно постановление да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно по подробни съображения, изложени в жалбата. Претендира адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева

съгласно представен от нея списък и договор за правна помощ.

Въззиваемата страна – ОПП- СДВР, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Жалбата изхожда от лице, което е легитимирано да оспори пред съда законосъобразността на горепосоченото НП. Същата е подадена в законоустановения срок, предвиден в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и съдържа необходимите реквизити. Предвид гореизложеното, съдът намира жалбата за процесуално допустима.

Софийски районен съд, като разгледа постъпилата жалба, изложените в нея доводи и като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

На 16.07.2021г. около 02:40 часа в гр. С., жалбоподателят Ц. П. Ц. управлявал лек автомобил марка „*****“ с рег. № *****, който бил собственост на лицето М. П.а Н.. Същият се движел с посока на движение от към бул. „М.“ към ул. „Ал.Е.“. На бул. „*****“, преди кръстовището с ул. „Ал.Е.“ при извършена проверка с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 № 0139, проба № 4957 бил отчетен положителен резултат 1,13 промила в издишания от водача въздух. Служителите на ОПП - СДВР издали на жалбоподателя талон за медицинско изследване № 077389 от 16.07.2021г. съгласно който същият следвало да се яви в УМБАЛ „Св. А.“ в срок до 45 минути от връчването му. В указания в медицинския талон срок жалбоподателят не се явил в УМБАЛ „Св. А.“.

В хода на проверката, служителите на ОПП- СДВР извели от жалбоподателя СУМПС № 283823072 и контролен талон № 6361273.

Въз основа на тези данни свидетелят Д. С. И. на длъжност „младши автоконтрольор“ при ОПП - СДВР съставил на жалбоподателя АУАН Серия АА № 691768 от 16.07.2021г. Същият бил съставен в присъствието на един свидетел и бил връчен на жалбоподателя срещу подпис на същата дата. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу така съставения АУАН не постъпили писмени възражения. Въз основа на съставения акт било издадено процесното наказателно постановление (НП) № 21-4332-015780 от 28.07.2021г., издадено от Гергана Борисова на длъжност „началник група“ към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 (дванадесет) месеца, на основание чл. 53 от ЗАНН за нарушение на чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Същото било връчено на жалбоподателя на 19.08.2021 г. срещу подпис.

Изложената фактическа обстановка се установява от приетите по делото гласни доказателствени средства, а именно показанията на актосъставителя Д. С. И. и свидетеля Н. Т. Н., както и от приложените по административно наказателната преписка и приобщени по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства, а именно талон за изследване № 077389 от 16.07.2021г., тест дрегер, докладна записка, справка картон на водача, Заповед № 8121к-ВНО/23.10.2019г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 8121з-515/14.05.2018г. на министъра на вътрешните работи.

Показанията на свидетеля И. намират подкрепа и в писмените

доказателства, събрани по делото, а именно: Алкотест Дрегер 7510 № 0139, проба № 4957, който е отчетел положителен резултат 1,13 промила в издишания от водача въздух, издадения талон за медицинско изследване № 077389 от 16.07.2021г. съгласно който жалбоподателят Ц. следвало да се яви в УМБАЛ „Св. А.“ в срок до 45 минути от връчването на същия. Фактът на управление на МПС от страна на жалбоподателя на процесното място, дата и час, не се оспорва от самия жалбоподател. Съдът цени показанията на актосъставителя и изгражда вътрешното си убеждение въз основа на тях, тъй като те се подкрепят от останалите писмени доказателства по преписката – АУАН серия АА № 691768 от 16.07.2021г; талон за изследване № 077389 от 16.07.2021г за даване на биологични проби в УМБАЛ „Св. А.“; НП №21-4332-015780 от 28.07.2021г; заповед № 8121з-515/14.05.2018г. на министъра на вътрешните работи.

Поддържаната теза на защитата за хода на събитията, последвали полицейската проверка е, че жалбоподателят е имал желание да даде кръвна проба, но единствено и само обективни пречки – липсата на медицински персонал, който да вземе пробата, не му позволили добросъвестно да изпълни това си намерение. Тази теза е доказателствено обезпечена от показанията на свидетеля Н. Т. Н., но при липса на други подкрепящи ги доказателства жалбоподателят действително да се е явил в Спешно отделение на УМБАЛ „Св. А.“. Несъстоятелен е и доводът, че полицейските органи са имали задължение да съпроводят проверяваното лице до лечебното заведение за даване на кръвна проба, което и не е било изискуемо на фона на количеството алкохолна концентрация, установено с техническото средство /под 1,2 на хиляда/, Предвид тези обстоятелства, твърдението на жалбоподателя, че не е имало медицински персонал, които да вземе пробата и да направи изследването, в никакъв случай не може да се счете за резултат от действието на обективни причини. Следва да се отбележи, че свидетелят Н. Т. Н. е допуснат и разпитан по искане на жалбоподателя. Те са безспорно в близки отношения и желанието да му помогне е очевидно. В същото време, свидетелят Н. в разпита си пред настоящия съдебен състав заявява, че е взел жалбоподателя, закарал го е до УМБАЛ „Св. А.“, придружил го е до фоайето и след като установили, че няма никой, Н. се е върнал до автомобила, а жалбоподателят Ц. продължил навътре. При тези данни, въззивният съд намира, че изводи за „добросъвестно“ намерение на жалбоподателя да даде кръв за изследване, не могат да бъдат направени. Предоставената на жалбоподателя възможност за проверка чрез кръвен тест на алкохолното съдържание в кръвта е негов личен избор, и обстоятелството, че е подходил небрежно към тази възможност, не прави деянието му несъставомерно. Анализът на доказателствата сочи, че жалбоподателят без уважителни причини не се е явил в указания срок в УМБАЛ „Св. А.“ за медицинско изследване.

В хода на съдебното следствие въз основа на събраните гласни доказателствени средства и писмени доказателства се установява по ясен и категоричен начин фактическата обстановка, описана в съставения АУАН, съответно НП.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Във връзка с компетентността на наказващия орган е представена заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи, от която се установява компетентността на актосъставителя и на административно наказващия орган. При съставянето на АУАН и издаването на НП не са нарушени сроковете по чл. 34 ЗАНН. При съставянето на АУАН и НП не са допуснати процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Фактическата обстановка, изложена в АУАН, изцяло кореспондира на тази, посочена в НП. Както в АУАН, така и в НП подробно са изброени обективните признаци на допуснатите нарушения и нарушените правни норми. В тази връзка, съдът намира за неоснователно направеното възражения от страна на жалбоподателя, че извършеното нарушение не е ясно описано. На първо място, съдът намира направеното възражение от жалбоподателя във връзка с нарушен срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН за неоснователно и голословно такова, доколкото видно от приложените по делото АУАН и НП, актът е бил съставен на дата 16.07.2021г., а издаденото въз основа на него наказателно постановление е издадено на дата 28.07.2021г., т.е. на жалбоподателя е била осигурена възможността да направи своите възражения в законоустановения срок.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства по безспорен начин се установява, че жалбоподателят Ц. П. Ц. е осъществил от обективна и субективна страна състава на чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, като в нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, на посочените в акта и НП дата, време и място е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта си над 0,8 на хиляда. Същият е осъществил изпълнителното деяние "управлява" като е привел автомобила в движение чрез въздействие върху механизмите му за управление. Фактът, че жалбоподателят е управлявал автомобила се установи по безспорен и несъмнен начин от показанията на разпитаните свидетели - очевидци, които съдът кредитира, а и не се оспорва от жалбоподателя. Установеният с Алкотест Дрегер 7510 № 0139, проба № 4957 положителен резултат е 1,13 промила в издишания от водача въздух и е установен по надлежния ред.

От изложеното дотук, съдът намира, че жалбоподателят е осъществил от обективна страна състава на нарушението чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП – управлявал е моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта, установена с медицинско и химическо изследване над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително.

От субективна страна жалбоподателят е действал умишлено, при форма на вината пряк умисъл, като е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е настъпването на общественотоопасните последици и е допускал те да настъпят. Съзнавал е, че управлява МПС с алкохолна концентрация в кръвта, тъй като е бил употребил алкохол, както и че това е забранено. Същевременно е съзнавал и отражението на деянието върху обективната действителност, т.е. настъпването на общественотоопасните последици.

За извършеното нарушение в закона са предвидени кумулативно административни наказания "глоба" в размер на 1000 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 12 месеца. Наказанията са в абсолютно установен размер, поради което за съда не съществува възможност да

намалява същите.

Предвид сериозната обществена опасност на извършеното нарушение, съдът намира, че не може да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН и случаят да се третира като маловажен. В последно време изключително много зачестиха пътнотранспортните произшествия, които се дължат именно на шофиране след употреба на алкохол или наркотици. В доста случаи тези произшествия завършват със смърт или сериозни телесни увреждания. Поради тази причина следва да се обърне сериозно внимание на водачите, които си позволяват такова неправомерно поведение и според настоящия състав единствено ефективни наказания биха могли да осъществят както индивидуалната, така и генералната превенция (цел) на наказанието по смисъла на чл. 12 от ЗАНН, тоест не само да предупредят и превъзпитат нарушителя към спазване на установения правен ред, но и да имат възпиращо, възпитателно и предупредително действие по отношение на останалите членове на обществото.

Въз основа на изложеното до тук, съдът намира, че издаденото наказателно постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

След като издаденото НП се потвърждава, то няма как да бъде уважено искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски, а наказващият орган не е претендирал такива, поради което разноски не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 7, т. 2 вр. чл. 2, т. 4 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-4332-015780 от 28.07.2021г., издадено от Г. В. Б., на длъжност началник група към СДВР - ОПП, с което на жалбоподателя Ц. П. Ц., на основание чл. 53 от ЗАНН, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000 (хиляда) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 (дванадесет) месеца, за нарушение на чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – С. град на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____